

הכל הייבין פרק ראשון חגיגה

סמורה
השי"ס

א א מ"י מ"ד מהלכות
יט"ד סמורה סלס"י:
ב ב מ"י ע"ס הלכות יא:
ג ג מ"י מ"ד מהלכות
מלכות סלס"י ג:
ד ד מ"י ע"ס הלכות:
ה ה מ"י מ"ד מהלכות
יט"ד סלס"י כ"ה הלכות
ז ז מ"י ע"ס הלכות:
ח ח מ"י מ"ד מהלכות
יט"ד סלס"י כ"ה הלכות

לכתוב מאטוסה ללא כתיבא. ולאו ביה מאטוסה כתיבא ערות אשה ובה ג' (ויקרא י"ח) משמע בין שהבט ממנו בין ממש אחר וכו'.
קרא אחריתא ערות בה כתיב או בה כתיב וגו' ומוקמינן לה צימומין (דף ז') בבהו מאטוסה מולא אכר הכתוב בה בטה של אשה זו אלא
בבה הכה שטלה הימנו ובהאי קרא למטוסה בה בהו ובה כתיב וליה ק"ו הוא, איך מוזכרין מן הדין 'ואין עונשין מדין
ק"ו דמי' ממוטות ומלוט עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אלה למד בק"ו אבל לא אזהרות ועונשין ומקראו נפקא לן בזה' (דף ה:)
תורה אור ומייקן נפקא לן לכתוב מאטוסה:

לבתו מאטוסה. והיא לערות
בה כתיב מוקמינן לה צימו
טעוין על האטוסה (צימומין) דמשמע
הא בה בטה לידה גלי בלמטוסה
והיך דלשה ובהו לא תגלה בנישואין
דכתיב בה 'שאר': **דאמר** רבא
אמר לי רב יצחק בר אבדימי. תרי
הוו פ"י צימומין (דף ג' וטס)
ובפרק כל הבשר (חולין דף ק"י וטס):

הדרן עלך הכל הייבין

אין דורשין. במעשה בראשית.
פי' ר"ת הוא שם מ"ב ארבעות
הואל מבראשית ומפסוק של אחריו:
יבור יסאל מה למעלה מה למטה.
משמע הכל לפנים ולאחור
הי מה שיש אחורי הכיפה מוצח
ומעבר הוא הדין לפון ודרכו ואלו
לקמן (דף ט"ז) ציפוק משמע מה
שהיה קודם שנברא העולם ומה שהיה
לאחר כך דקאמר בשלמא מה למעלה
מה למטה ומה לאחור שפיר אלא
לפנים אחרי מה דהוה הוא רבי
יומין ורבי אלעזר אחרי משל למלך
צבנה פלטרין על גבי אשפה כו'
וכי תניא בתוספתא (פ"ג) מה
שהיה ומה שעתיד להיות וי"ל דליכא
למימר הכי וליכא למימר הכי:
מסוף

אין דורשין. במעשה בראשית.
פי' ר"ת הוא שם מ"ב ארבעות
הואל מבראשית ומפסוק של אחריו:
יבור יסאל מה למעלה מה למטה.
משמע הכל לפנים ולאחור
הי מה שיש אחורי הכיפה מוצח
ומעבר הוא הדין לפון ודרכו ואלו
לקמן (דף ט"ז) ציפוק משמע מה
שהיה קודם שנברא העולם ומה שהיה
לאחר כך דקאמר בשלמא מה למעלה
מה למטה ומה לאחור שפיר אלא
לפנים אחרי מה דהוה הוא רבי
יומין ורבי אלעזר אחרי משל למלך
צבנה פלטרין על גבי אשפה כו'
וכי תניא בתוספתא (פ"ג) מה
שהיה ומה שעתיד להיות וי"ל דליכא
למימר הכי וליכא למימר הכי:
מסוף

אין דורשין. במעשה בראשית.
פי' ר"ת הוא שם מ"ב ארבעות
הואל מבראשית ומפסוק של אחריו:
יבור יסאל מה למעלה מה למטה.
משמע הכל לפנים ולאחור
הי מה שיש אחורי הכיפה מוצח
ומעבר הוא הדין לפון ודרכו ואלו
לקמן (דף ט"ז) ציפוק משמע מה
שהיה קודם שנברא העולם ומה שהיה
לאחר כך דקאמר בשלמא מה למעלה
מה למטה ומה לאחור שפיר אלא
לפנים אחרי מה דהוה הוא רבי
יומין ורבי אלעזר אחרי משל למלך
צבנה פלטרין על גבי אשפה כו'
וכי תניא בתוספתא (פ"ג) מה
שהיה ומה שעתיד להיות וי"ל דליכא
למימר הכי וליכא למימר הכי:
מסוף

מסוף

ל"א
נ"א
ל"א

ל"א
נ"א
ל"א

ל"א
נ"א
ל"א

לבתו מאטוסה ללא כתיבא *דאמר רבא
אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אחיה הנה הנה
אתיא זימה זימה: הן הן גופי תורה: הני
אין הנה לאאלא אימא הן הן גופי תורה:

הדרן עלך הכל הייבין

אין דורשין בעריות בשלשה, ולא במעשה
בראשית בשנים, ולא במרכבה ביחיד
אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו. כל
המסתכל בארבעה דברים רתוי לו כאילו לא
בא לעולם *מה למעלה מה למטה מה לפנים
ומה לאחור *וכל שלא חס על כבוד קונו
רתוי לו שלא בא לעולם: ג' אמרת ברישא
*ולא במרכבה ביחיד *והדר אמרת *אלא אם
כן היה חכם ומבין מדעתו: הני קאמר אין
דורשין בעריות בשלשה *ולא *במעשה
בראשית לשנים *ולא *במרכבה ליחיד *אלא
אם כן היה חכם ומבין מדעתו: אין דורשין
בעריות בשלשה: מ"ס ארבעה משום דכתיב
*איש איש אל כל שאר בשר: *איש איש-תרי
*שאר בשר-חד ואמר רחמנא לא תקרבו
לגלות ערוה *אלא מעתה דכתיב *איש איש-
כי יקל אלוהו *איש איש אשר יתן מורעו
למולך הני נמי, אלא הנהו מיבעי ליה לרבות
את הנכרים שמוהרין על ברכת השם ועל
ע"ז כישאל הוא נמי מיבעי ליה
*לרבות את הנכרים שמוהרין על ברכת השם ושמרתם
את משמרתם *ושמרתם תרי משמרתם-חד ואמר רחמנא לבלתי עשות מחקות
התועבות *אלא מעתה דכתיב *ושמרתם את השבת *ושמרתם את המצות
*ושמרתם את משמרת הקדש *הני נמי *אלא אמר רב איש מאי אין דורשין
בעריות בשלשה *אין דורשין כסתרי עריות *משלשה *מ"ס סברא הוא-כי
תרי כי יתבי קמי רבייהו חד שקיל ושרי בהדי רבייה ואיך מצלי אודניה
לגמרא, תלמא, חד שקיל ושרי בהדי רבייה והני תרי שקלו ושרי בהדי הדדי ולא
ידעי מאי קאמר רבייהו ואתו למישרי איסורא בעריות, *אין הני כל התורה נמי?
עריות שאני *דאמר מר גול ועריות נפשו מחמתן ומתאוה להם, *אין הני גול
נמי-עריות בין שלא בפניו נפיש יצירה, גול בפניו נפיש יצירה שלא
בפניו לא נפיש יצירה: ולא במעשה בראשית בשנים: מנא הני מילי דתנו

הדרן עלך הכל הייבין

אין דורשין. בשלשה. שנים והוא:
שנים. אחד והוא: צימוד.
אם כן אלא הוא לבדו וגמ' מפרש
ל"ה: *למעשה דברים. הני דמפרש
ואיל: מה למעלה. מרקיע שטל
רשמי החיות: ומה למטה. מהן:
ומה לפנים. חן למחילת הרקיע
למזרח: ומה לאחור. למערב:
חוספות. חיו יכול להיות מה שפירש
המורה אלא לפנים חן למחילת
הרקיע ומה לאחור למערב מפרקי
גמ' בשלמא מה למעלה ומה למטה
ומה לאחור לחיו אלא לפנים מה דהוה
הוה אלמא מה לפנים קודם לעולם
הוא ועוד בתוספתא (ג) מה לפנים
ומה לאחור מה היה ומה עתיד להיות
ע"כ תוס': כל שלל חס על כבוד
קונו. גמ' מפרש מאי היא: רבון
על. טוב ויפה היה לו אם לא
בא לעולם ואומר חיו סקולא לון
רוממות כלומר מרוחם (ו) (הוא) אם
לא בא לעולם ודוגמתו בתורת רבנים
אל אלעזר ולא איתמר כניו הטורים
(ויקרא י') רחויין היו לטרף אלא
שריטה הכתוב לאהרן: ג' אמרת
ולא במרכבה ביחיד. וכיון דיחיד
הוא חיו שומע מפי הרב על כרחך
מדעתו הוא מבין וקאסרת ליה והדר
אמרת אלא אם כן היה חכם ומבין
למלמד יחיד. ולא במרכבה ליחיד.
אם כן היה חכם ומבין מדעתו: הני קאמר אין
דורשין בעריות בשלשה *ולא *במעשה
בראשית לשנים *ולא *במרכבה ליחיד *אלא
אם כן היה חכם ומבין מדעתו: אין דורשין
בעריות בשלשה: מ"ס ארבעה משום דכתיב
*איש איש אל כל שאר בשר: *איש איש-תרי
*שאר בשר-חד ואמר רחמנא לא תקרבו
לגלות ערוה *אלא מעתה דכתיב *איש איש-
כי יקל אלוהו *איש איש אשר יתן מורעו
למולך הני נמי, אלא הנהו מיבעי ליה לרבות
את הנכרים שמוהרין על ברכת השם ועל
ע"ז כישאל הוא נמי מיבעי ליה
*לרבות את הנכרים שמוהרין על ברכת השם ושמרתם
את משמרתם *ושמרתם תרי משמרתם-חד ואמר רחמנא לבלתי עשות מחקות
התועבות *אלא מעתה דכתיב *ושמרתם את השבת *ושמרתם את המצות
*ושמרתם את משמרת הקדש *הני נמי *אלא אמר רב איש מאי אין דורשין
בעריות בשלשה *אין דורשין כסתרי עריות *משלשה *מ"ס סברא הוא-כי
תרי כי יתבי קמי רבייהו חד שקיל ושרי בהדי רבייה ואיך מצלי אודניה
לגמרא, תלמא, חד שקיל ושרי בהדי רבייה והני תרי שקלו ושרי בהדי הדדי ולא
ידעי מאי קאמר רבייהו ואתו למישרי איסורא בעריות, *אין הני כל התורה נמי?
עריות שאני *דאמר מר גול ועריות נפשו מחמתן ומתאוה להם, *אין הני גול
נמי-עריות בין שלא בפניו נפיש יצירה, גול בפניו נפיש יצירה שלא
בפניו לא נפיש יצירה: ולא במעשה בראשית בשנים: מנא הני מילי דתנו

אין דורשין. בשלשה. שנים והוא:
שנים. אחד והוא: צימוד.
אם כן אלא הוא לבדו וגמ' מפרש
ל"ה: *למעשה דברים. הני דמפרש
ואיל: מה למעלה. מרקיע שטל
רשמי החיות: ומה למטה. מהן:
ומה לפנים. חן למחילת הרקיע
למזרח: ומה לאחור. למערב:
חוספות. חיו יכול להיות מה שפירש
המורה אלא לפנים חן למחילת
הרקיע ומה לאחור למערב מפרקי
גמ' בשלמא מה למעלה ומה למטה
ומה לאחור לחיו אלא לפנים מה דהוה
הוה אלמא מה לפנים קודם לעולם
הוא ועוד בתוספתא (ג) מה לפנים
ומה לאחור מה היה ומה עתיד להיות
ע"כ תוס': כל שלל חס על כבוד
קונו. גמ' מפרש מאי היא: רבון
על. טוב ויפה היה לו אם לא
בא לעולם ואומר חיו סקולא לון
רוממות כלומר מרוחם (ו) (הוא) אם
לא בא לעולם ודוגמתו בתורת רבנים
אל אלעזר ולא איתמר כניו הטורים
(ויקרא י') רחויין היו לטרף אלא
שריטה הכתוב לאהרן: ג' אמרת
ולא במרכבה ביחיד. וכיון דיחיד
הוא חיו שומע מפי הרב על כרחך
מדעתו הוא מבין וקאסרת ליה והדר
אמרת אלא אם כן היה חכם ומבין
למלמד יחיד. ולא במרכבה ליחיד.
אם כן היה חכם ומבין מדעתו: הני קאמר אין
דורשין בעריות בשלשה *ולא *במעשה
בראשית לשנים *ולא *במרכבה ליחיד *אלא
אם כן היה חכם ומבין מדעתו: אין דורשין
בעריות בשלשה: מ"ס ארבעה משום דכתיב
*איש איש אל כל שאר בשר: *איש איש-תרי
*שאר בשר-חד ואמר רחמנא לא תקרבו
לגלות ערוה *אלא מעתה דכתיב *איש איש-
כי יקל אלוהו *איש איש אשר יתן מורעו
למולך הני נמי, אלא הנהו מיבעי ליה לרבות
את הנכרים שמוהרין על ברכת השם ועל
ע"ז כישאל הוא נמי מיבעי ליה
*לרבות את הנכרים שמוהרין על ברכת השם ושמרתם
את משמרתם *ושמרתם תרי משמרתם-חד ואמר רחמנא לבלתי עשות מחקות
התועבות *אלא מעתה דכתיב *ושמרתם את השבת *ושמרתם את המצות
*ושמרתם את משמרת הקדש *הני נמי *אלא אמר רב איש מאי אין דורשין
בעריות בשלשה *אין דורשין כסתרי עריות *משלשה *מ"ס סברא הוא-כי
תרי כי יתבי קמי רבייהו חד שקיל ושרי בהדי רבייה ואיך מצלי אודניה
לגמרא, תלמא, חד שקיל ושרי בהדי רבייה והני תרי שקלו ושרי בהדי הדדי ולא
ידעי מאי קאמר רבייהו ואתו למישרי איסורא בעריות, *אין הני כל התורה נמי?
עריות שאני *דאמר מר גול ועריות נפשו מחמתן ומתאוה להם, *אין הני גול
נמי-עריות בין שלא בפניו נפיש יצירה, גול בפניו נפיש יצירה שלא
בפניו לא נפיש יצירה: ולא במעשה בראשית בשנים: מנא הני מילי דתנו

מסוף

יבמות ג.
סנהדרין ס.
ע"ס טו.
כריתות ס.

ממדי לב.
קדושין ט.

סנהדרין טו.

צ"ל לשלשה.

מכות כג.
גיטין כג.
א"ר כ"ה א"ר כ"ה א"ר כ"ה
ז"ל כ"ה א"ר כ"ה א"ר כ"ה

הב"ח
(ה) רש"י ד"ס
אמר רבא וכו'
מה טעם כאלו
בשואלין:
(ג) רש"י ד"ס
מקומו וכו'
בתוספתא ה'
מה לפנים:
(ג) ד"ר רתוי
וכו' מרוחם
ה"ס א"ל:

מסוף

גליון השי"ס רש"י ד"ס לכתוב מאטוסה וכו' ואין עונשין מדין ק"ו דמי' ממוטות ומלוט עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אלה למד בק"ו אבל לא אזהרות ועונשין ומקראו נפקא לן בזה' (דף ה:)

גליון השי"ס רש"י ד"ס לכתוב מאטוסה וכו' ואין עונשין מדין ק"ו דמי' ממוטות ומלוט עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אלה למד בק"ו אבל לא אזהרות ועונשין ומקראו נפקא לן בזה' (דף ה:)